

SKÅNINGAR ÄR INTE SOM ANDRA

Skåningen är inte som andra. Framförallt är han vacker.

Han har inte stockholmarens lömska blick, inte heller göteborgarens hysteriska talesätt eller smålänningens hasande gång. Inte sörmlänningens låga fotvalv eller medelpadningens kutryggiga dolskhet.

Nej, skåningen är i sanning en prydnad för mänskligheten. Likt ett majestätiskt monument höjer han sig över slätten. Hans blick är ärligt trofast, hans kinder glöder av hälsa och hans hållning är rakryggat reslig.

Ändå - allra vackrast är han inuti.

Där klappar ett ädelt hjärta och där har en obefläckad karaktär tagit sitt säte.

Lägg därtill en nästan överjordisk snabbhet i tanken; en klokhet och en känslighet, som saknar motstycke någonstans. Ställ honom inför de svåraste problem, stapla upp framför honom all jordens bekymmer, kom till honom med konflikter och elände. Han kommer att lyssna tålmodigt på dina jämmerliga klagovisor, men du kommer också strax finna tröst i hans kloka lösning på världsaltets dilemma.

- Jaja, ska du höra honom säga, de bler nock bra me de. Genom sekler av med och motgångar, sociala problem och kulturella revolutioner, ockupationer och allehanda irriterande intrång i vardagen, har skåningen lärt sig att kommer bara tid kommer säkert också råd.

Blir man bara siddande är jordelivet inte konstigare beskaffat än att det efter ett tag återgår i normala gängor, förr eller senare. Detta hindrar inte att skåningen både lärt sig ingripa i skeendena och ibland kan ertappas känna både upprördhet och engagemang.

En gång på en tågresa träffade författaren Axel Larsson några breda pågar, som alla varit med i finska vinterkriget. De utbytte erfarenheter. Värst hade det varit på Karelska näset ett tag, där hade den ryska övermakten tidvis varit oerhörd.

Det föll då sällskapet in att han som låg och sov på en tågbräda i kupén verkligen varit en av dem som stått mitt i kulregnet. Han måste väckas och fås att berätta.

Alltså väcktes den sovande. Hur var det på Karelska näset, den gången? undrade vännerna.

Den nyss väckte tittade sig omkring med trötta ögon. Sen sa han: - Jo, där va hitt.

Sen vände han sig på andra sidan och somnade om.

Sådan är skåningen. Han bävar inte för att va me där det e hitt.

Och har inte hans tidning samma inställning, ja då får de va så.

